

[Udenrigsministeren.]

andet. Forholdet er det, at vi har Systemet, fordi vi af Hensyn til vort Erhvervsliv har været tvunget til ad traktatmæssig Vej at paatage os en Række Forpligtelser over for Tyskland, England og adskillige andre Lande. Drivkraften til at paatage sig disse Forpligtelser har været den bydende Nødvendighed, der foreligger for Danmark af at sikre det danske Landbrug Afsætning. Under den Situation, der handelsmæssigt set er i Verden for Tiden, med de Indskrænkninger i den frie Handel, der bestaar, er Landbrugsvarerne, de forædlede Landbrugsprodukter de vanskeligst sælgelige Varer. Dette har vi maattet imødegaa. Det har bragt os ind i den Situation, at vi maatte byde de andre Lande visse Fordele for at kunne opnaa et for dansk Erhvervsliv livsvigtigt Resultat, og dette er det, der har medført Forpligtelserne. Forpligtelserne medfører, at vi maa have et System, ved Hjælp af hvilket disse Forpligtelser kan overholdes.

Det ærede Medlem sagde, at Systemet førte til Overpriser. Jeg skal ikke nægte, at dette i nogen Maade kan blive Tilfældet. Vi ved alle, at paa det Tidspunkt, da vi paatog os at købe en vis Brøkdæl, en stor Brøkdæl af vore Kul i England, var det muligt at skaffe sig Kul til billigere Pris andre Steder end i England, men det var en af de Forpligtelser, vi maatte paatage os for at opnaa den Sikring af vort Landbrug paa det engelske Marked, uden hvilken det vilde være blevet stillet ganske overordentligt vanskeligt. Og jeg maa dog tilføje, at de Overpriser, der kan være Tale om, er indtil denne Dag efter de statistiske Opgørelser ikke værre, end at Prisudviklingen i Danmark, Sverige og Norge har fulgt væsentligt de samme Linier, kun med den Forskel, der ligger i, at den danske Krone er sænket noget mere end den svenske og den norske.

Det ærede Medlem mente dernæst, at de Opgaver, der skulde løses, kunde være løst bedre, handelspolitisk set, ved Hjælp af det Forslag, der er fremkommet fra Industrien, Grosserer-Societetet og nogle andre Organisationer. Jeg maa tilstaa, at det ikke har været mig muligt at se, hvorledes det skulde kunne lade sig gøre at løse Opgaverne paa Grundlag af dette Forslag. Jeg skal ikke komme ind paa, at den bundne Liste, der opstilles i Forslaget, er af en saadan Karakter, at vi fra de Lande, hvis daarlige Omtale af Danmark det ærede Medlem frygtede, utvivlsomt vilde kommet til at staa over for den Betragtning,

at Valutaordningen nu var indskrænket til at have højprotektionistiske Formaal. Men det afgørende er vel, at der ikke foreligger nogen Forklaring af, hvorledes man vilde kunne anvende den Liste B., der var opstillet, og som handelspolitisk skulde benyttes; til Løsning af de handelspolitiske Opgaver. Man siger, at Administrationen maatte finde ud af, hvordan det skulde ske. Man har ikke kunnet give nogen Anvisning paa, hvorledes Administrationen skulde gøre dette. Man har antydnet, at man skulde have fri Indførsel over for visse Lande, bunden Indførsel over for andre Lande. Jeg tror at turde sige, at intet af de Lande, over for hvilke man vilde trække et saadant Skel og stille dem i 2den Klasse med Hensyn til Samhandel med Danmark, vilde finde sig deri, men at det vilde betyde, at vor Samhandel i alt væsentligt vilde ophøre med de paagældende Lande. Jeg ved ikke, hvor man vilde trække Grænsen, men i alle Tilfælde maa man regne med, at det vilde dreje sig om Lande, til hvilke vi har en meget betydelig Udførsel af vore Varer, selv om det ingenlunde er den betydeligste Del; ja, selv om det kun er en forholdsvis begrænset Del af den samlede Varemængde, der udføres til disse; men hverken Landbruget eller Eksportindustrien har Raad til at miste en Del af deres Markeder i de Lande, hvor dette Marked maaske kan siges at være sekundært i Forhold til Hovedmarkedernes Lande.

Det ærede Medlem hævdede endvidere, at det gjaldt om at begynde Afviklingen, saaledes at vi kunde handle og selv tage Initiativet, naar Baandene løsnedes i den store Verden. Deri er jeg enig med det ærede Medlem. Efter min Opfattelse bør Baandene løsnest i Danmark, saa snart de i de store Lande er løsnest tilstrækkeligt til, at vi kan gøre det uden at skade vort eget Erhvervsliv afgørende, og selvfølgelig bør vi bestrebe os for at kunne tage Initiativet og tage Beslutningen selv. Men Bemærkningen synes ligesom at forudsætte, at Baandene er ved at løsnest i den øvrige Verden, og det er sandt, at der af og til skrives derom, det er sandt, at der er Bestræbelser i Gang, som vi slutter os til, og som vi agter paa enhver mulig Maade at støtte, men indtil dette Øjeblik er ingen Løsning af Baandene begyndt noget Sted, som har Interesse for os, i hvert Tilfælde kun rent undtagelsesvis saaledes som i Schweiz efter Devalueringen der. Den almindelige Linie indtil dette Øjeblik er en Skærpelse, en Stramning af Baandene i den øvrige Verden. Naar dette ændres, da vil det gælde om, at vi vælger den rette Tid til at foretage Ændringerne.